

Stormflodstilpasning og kystsikring i lovgivningen

Teknologirådet har sammen med Københavns Kommune afholdt en række workshops, som hver især berørte forskellige aspekter og udfordringer ved stormflodstilpasning. Disse blev belyst ved at inddrage relevante aktører på forskellige niveauer.

Arrangementerne omhandlede klimadata, finansiering af stormflodstilpasning og stormflodstilpasning i København. Deltagerne har gennem forløbet klargjort en række lovgivningsmæssige problemstillinger, som Teknologirådet har samlet op på. To af deltagerne fra rækken af workshops vil deltage i mødet med Miljøudvalget. Line Markert, advokat og partner i Horten og Dan Hasløv, arkitekt og direktør i Hasløv & Kjærsgaard.

Særligt fire områder har manifesteret sig:

- **Samarbejde på tværs**

- Der er mange steder behov for 'regionale' visioner for samlede stormflodsløsninger, så man undgår stormflodshændelser i fjorde, bæltter, indre farvande osv. Disse diskussioner er for store til at blive håndteret i eller mellem de berørte kommuner og der efterlyses en regional dimension i den tværgående kystbeskyttelsesindsats. Andre spørgsmål er så store at de skal tages op på nationalt plan.
- Selv mindre stormflodsløsninger er ofte afhængige af samarbejde mellem aktører som kommuner, digelag eller grundejere. Ansvarsdelingen og samarbejdet mellem kommuner skal i mere faste rammer, så man sikrer sammenhængende helhedsløsninger og undgår interessekonflikter.

- **Nye finansieringsmodeller**

- Efter de gældende regler skal de, der opnår en beskyttelsesfordel, betale for tilpasning til stormflod, hvilket oftest betyder grundejere. I praksis er det meget svært at afgøre præcist, hvilke grundejere der skal bidrage. Det er op til fortolkning, og der er ingen klar skabelon at gå ud fra, når kommunalbestyrelserne skal træffe deres valg, hvilket ofte fører til handlingslammelse.
- En eller flere faste finansieringsmodeller kan skabe et udgangspunkt for fordeling af ansvaret og byrderne mellem alle parter, der har fordel af kystsikring (typisk grundejere, borgere, virksomheder, erhverv, kommuner, regioner, stat).

- **Økonomiske incitamenter**

- De økonomiske incitamenter skal ændres mod forebyggelse og tilpasning, fremfor erstatning for eventuelle tab gennem Stormrådet. Den eksisterende finansieringsmodel er ikke bæredygtig, da der på sigt er væsentligt større omkostninger forbundet til erstatning end forebyggelse. Den nuværende struktur med stormrådet begrænser incitamentet til at forebygge og er med til at handlingslamme kommunerne.
- Mulighed for støtte til forebyggende foranstaltninger, som kan nedbringe omfanget af ansøgninger om erstatning ved næste stormflod.
- En debat om valg af diskonteringsrente ift. etableringen af tilpasningsløsninger til stormflod er nødvendig. Stormflodstilpasning er en langsigtet investering, men det samfundsøkonomiske grundlag og rentabiliteten i projekter, er i meget høj grad afhængig af diskonteringsrenten.

- **Fremtidigt beskyttelsesniveau og erstatning for stormflod**

- Den nuværende lov definerer at en stormflodshændelse sker hvert 20. år eller sjældnere og garanterer dermed et sikringsniveau gennem stormrådet. Dette vil være økonomisk vanskeligt at opretholde i takt med at 20. års hændelser intensiveres i fremtiden.
- En stadig vigtigere diskussion, er om en kystgrundejer altid har ret til kystbeskyttelse. Fx, kan byggetilladelser forudsætte en kystscreening, som belyser risiko for erosion og hvorvidt byggeriet vil være bæredygtigt på sigt (forsikringsmæssigt, etc.).
- Skal lovgivningen i højere grad tage højde for klimafremskrivninger i fremtiden? Skal der fx tages stilling til, hvilke områder der ikke skal kystsikres i fremtiden?